

Днес е Архангелова задушница

Днес е Архангелова задушница, която предхожда винаги големия празник на св. Архангел Михаил.

С вяра в безсмъртието на душата и във възкресението на мъртвите, във всеки православен храм се отслужва Обща панихида за починалите наши близки.

Като християни всички ние вярваме във Възкресението на Господа Иисуса. Той за това възкръсна: за да възкреси и нас, да ни дари вечния живот, за който сме създадени. *„Христос възкръсна от мъртвите, със смъртта Си смъртта победи и на ония, които са в гробовете, живот подари“*, възпява Църквата.

Един ден и нашите покойници и всички починали в Христа ще възкръснат за вечен живот, както казва свети апостол Павел в Посланието си до римляните: „Ако пък сме умрели с Христа, вярваме, че и ще живеем с него“ (6:8).

Според думите на Спасителя умрелите не умират в истинския смисъл на думата, а преминават при смъртта си от земния във вечния живот. Къде са душите им след смъртта и в какво състояние се намират те до възсъединяването на мъртвите?

Съгласно със Свещеното Писание и Св. Отци ние вярваме, че веднага след смъртта на телата душите отиват в отвъдния свят и продължават там съзнателния си живот. Исус Христос ясно е казал: душите на праведниците се намират в мястото на радостта, където живеят, чувстват и мислят, а душите на грешниците са в мястото на мъката, където страдат, разбират ужасното си състояние и напразно скърбят за пропиляното на земята време, прекарано в грехове.

Но нито грешниците в ада, нито праведниците в рая получават пълно и окончателно възмездие непосредствено след смъртта си. Едните живеят частично в блаженство, другите – очаквайки вечните мъки. Положението на умрелите, които са на оня свят, не е окончателно. Затова за грешниците, попаднали в ада, които са вярвали и са се каели приживе за лошия си живот, но не са имали време да принесат достойни плодове на покаяние, има още надежда за спасение. Господ Исус Христос ни казва, че хулата против Светия Дух е непростим, смъртен грях, но всеки разкаян и изповядан грях ще ни се прости. Затова вярваме, че Милостивият Господ – Всеведецът, за Когото всички са живи, може да прости и греховете на обичаните от нас покойници.

Как могат да бъдат простени такива грехове? Молитвите, милостинята и помените, правени в чест на покойниците, могат да умилоствят Бога и да покрийт много грехове. Молитва за умрелите е въведена още в Литургията, съставена от св. апостол Иаков, брат Господен. А св. Василий Велики казва, че Господ приема от нас умилоствителни молитви и жертви за ония, които са в ада.

Телесната смърт не прекъсва единството между вярващите в Христа, пребиваващи в Църквата. Затова на тях – вечно живите в Бога – отдаваме почит и признание и затова измолваме прошка от Бога – да смегчи Милосърдният, Който иска всички да се спасим, тяхната участ на оня свят.

Нашите обични покойници споменаваме ежедневно в молитвеното си правило – със свои думи и с думите на светиите:

Боже на духовете и на всяка плът, Който стъпка смъртта, съсипа дявола и подари живот на Твоя свят!

Сам Ти, Господи, упокой душата на починалите Твои раби (имената.....) в място светло, в място злачно, в място прохладно, където няма никаква болка, скръб и въздишка.

Всяко съгрешение, което са сторили с думи, или дело, или мисъл, прости, като благ и човеколюбив Бог, тъй като няма човек, който да живее и да не съгреши. Един Ти, Господи, си без грях: Твоята правда е правда вечна, и Твоето слово е истина.

Защото Ти си възкресението, животът и покоят на починалите Твои раби, Христе Боже наш, и затова на Тебе отдаваме слава с безначалния Твой Отец и пресвятия, благ и животворящ Твой Дух, сега и всякога и във вечни векове. Амин.

Виж също Молитви за покойници и наставленията на Св. Йоан Кронщадски

По време на всяка Св. Литургия, на Проскомидията, свещеникът споменава също имената на починалите в Христа. Тамянът символизира чистата ни молитва, която възлиза до Бога, запалването на църковната свещ – горещата ни вяра, а пламъчетата ѝ напомнят за безсмъртието на душите на покойниците.

Но молитвената грижа за починалите наши близки не се изчерпва с това. Църквата е определила специални дни в тяхна памет на починалите. Те винаги са в съботен ден, защото тогава Господ Иисус Христос е бил също Покойник, с тялото Си в гроба.

В тези дни във всеки православен храм се извършва специално богослужение – Литургия за упокой и Обща панахида, която отбелязваме като Задущница.

Преди определения час занасяме в храма това, което според възможностите си сме приготвили за раздаване и записваме имената на нашите покойници за молитвено поменаване (за предпочитане както по време на Литургията за

упокой, така и на Общата панахида).

След богослужението молитвени възпоменания за тях правим и на техните гробове, като ги почистим, прикадим и украсим с цветя, красиви като добродетелите на починалия, като свещеникът прелее гроба с вода и червено вино за спомен на Христовата жертва за нас, като запалим църковната свещ и като раздадем малък дар на колкото се може повече познати и непознати, за да могат и те молитвено да поменат с „Бог да прости!“ нашите сродници. Починалите в Христа не изпитват ревност помежду си. Затова посещаваме гробовете и на други починали християни и се молим и за тях. Те всички имат нужда от свидетелството и застъпничеството ни!

— dobrotoliubie.com